

Жаганський
Відділу культури і туризму
Городнянської райдержадміністрації
Конкурсній комісії
Відділу культури і туризму
Городнянської райдержадміністрації
Верхуша Олександр Іванович
25.02.1958 року народження,
м. Городня, вул. З. Космодем'янської,

Заява

Прошу допустити мене до участі в конкурсі на заміщення вакантної посади директора Городнянського історико-краєзнавчого музею.

Ознайомлений із визначеними обмеженнями, установленими Законом України „Про запобігання корупції”, та з вимогами статті 21 “Закону України „Про культуру” щодо особистої відповідальності за достовірність інформації у документах, доданих до цієї заяви.

До заяви додаю наступні документи:

- заду на обробку персональних даних відповідно до Закону України „Про захист персональних даних”;
- автобіографію;
- копію паспорта громадянина України;
- копію диплома про вищу освіту;
- два рекомендаційні листи;
- мотиваційний лист.

25.10.2016р.

АВТОБІОГРАФІЯ

Верхуша Олександр Іванович, громадянин
України.

прізвище, ім'я та по батькові

Автобіографію писати від руки, без будь-яких поправок і виправлень. В автобіографії обов'язково висвітлювати трудову, партійну і громадську діяльність, а також всі інші моменти в своєму житті і житті своїх найближчих родичів.

ДЛЯ ПІДШИВКИ

Народився 25 лютого 1958 року в с. Гніздище Городнянського району Чернівецької області. В 1965 році почав до першого класу Гніздищенської початкової школи. З 1970 року продовжив навчання в Городнянській середній школі №1, яку закінчив в 1975 році. Трудову діяльність розпочав влітку 1976 року в с. с. с. - колгоспній школі Городнянської ПМК-8. В березні 1976 р. перейшов на роботу в Городнянську райспецтехніку, де працював до призову в армію водієм. З травня 1976 по травень 1978 року проходив службу в м. м. Радзислав Армії. По мобілізації вийшов, влітку 1978 року поступив на роботу водієм в Городнянський мінералогічний лісгосп. Влітку 1979 року був прийнятий на службу в Городнянський райадмін. відділ внутрішніх справ, де працював на різних посадах. В 1984 році одружився і перейшов до місця проживання дружини в м. Пекієвград, перевівшись на роботу в «Скандіа» на місце керівника управління внутрішніх справ на посаду командира відділення відділу охорони. В 1987 р. разом з сім'єю повернувся в м. Городно, перевівшись в Городнянський РВЧМВС на посаду інспектора в.п. правління роботи, а згодом був призначений на посаду слідчого. В лютому 1989 року за рекомендацією Гроднянської РДА перейшов на роботу в Чернівецьку містоадміністрацію, де очолював сектор поліції «Скандіа». В грудні 1989 р. звільнився за власним бажанням, а влітку 1994 р. був прийнятий на роботу в прокуратуру Чернівецької області. Працюючи за місцем проживання в м. Городно, зазначив по мілкім прокурору Гроднянського району. В процесі роботи з проблематики прокладання роботи в м. Городно було запропоновано перейти для проживання подальшої служби в м. Городно. Через неможливість за сімейними обставинами змістити місце проживання в травні 1997 року звільнився за власним бажанням. З березня 1998 року по січень 2005 року на

роботи в Городнянській районній раді на посаді
начальника юридичного відділу.

З травня 2005 року по січень 2006 року - ке-
рівник апарату Городнянської райдержадміністрації.

В січні 2006 року обраний заступником чо-
лови Городнянської районної ради, а в квітні 2007 р.
голови цієї ради. У листопаді 2010 року
звільнений у зв'язку з закінченням строку повнова-
жень. У вересні 2011 року призначений на роботу в
ПРАТ "Городнянський наслоговар" на посаду на-
чальника юридичного відділу та контролю за
виконанням.

28.09.2011 року звільнився за власним бажанням.

23.01.2012 р. запроваджений на посаду помічника -
консультанта народного депутата України Горисав Т.

В червні 2012 року звільнений з посади у
зв'язку з припиненням повноважень народного
депутата України.

В січні 2013 р. призначений на роботу в ЄТОВ
"Мошаркське" на посаду юриста. У вересні
2013 року звільнився за власним бажанням.

З лютого 2013 р. по червень 2014 року працю-
вав на посаді юриста Приватного банкоматро-
фічного підприємства ВА "ВІМАЛ".

В липні 2014 року призначений на посаду за-
ступника голови Городнянської районної
державної адміністрації з гуманітарних
та політико-правових питань. В серпні
2015 року звільнився з посади за згодою
сторін.

В 1988 році закінчив Харківський держав-
ний юридичний інститут, отримавши спеці-
фікацію юриста за спеціальністю - право-
знавство.

Одружений; Дружина - Верхуша Катерина
Павлівна 1957 року народження - за-
ступник завідувача центрального районного
архівного № 34.

Син - Верхуша Олександр Олександрович,
1985 року народження - представник

постійний ТОВ "Генерал" ПТД.

Ні з, ні прої балдокі під судом та слідства
не перебували.

 Верхуша Д. І.

ДИПЛОМ

РВ № 747081

Цей диплом надано *Верхуши*
Александрі Івановичу
в тому, що *Він* в 1983 році вступив в
до *Дар'ївського юридичного*
інституту
и в 1986 році закінчив повний курс
названого інституту
за спеціальністю *правознавство*

Рішенням Верховної екзаменаційної комісії
від 26 квітня 1986 р.
Верхуши О. І.
присвоєно кваліфікацію *юриста*

Голода Державної
екзаменаційної комісії

Ректор
Секретар

М. П.

Місто *Дар'їв* 26 квітня 1986 р.
Регістраційний № 1577

Українська ЕД

ДИПЛОМ

РВ № 747081

Настоящий диплом выдан *Верхуше*
Александрі Івановичу
в том, что он в 1983 году поступил
в *Дар'ївський юридический*
інститут
и в 1986 году окончил полный курс
названного института
по специальности *правоведение*

Решением Государственной экзаменационной
комиссии от 26 апреля 1986 г.
Верхуши О. И.
присвоена квалификация *юриста*

Председатель Государственной
экзаменационной комиссии

Ректор

Секретарь

М. П.

Город *Дар'їв* 26 апреля 1986 г.
Регистрационный № 1577

Московская типография Гознака, 1987.

Начальнику відділу культури і туризму
Городнянської райдержадміністрації
пані **БИХОВЕЦЬ О. Є.**

Вельмишановна Олена Євгенівна!

Із щирою радістю сприйняв звістку про конкурс, який Ви оголосили на посаду директора Городнянського районного історико-краєзнавчого музею.

У нинішній напруженій ситуації, коли всі ми думками і діями прагнемо допомогти нашому народові у вирішенні нагальних питань обороноздатності та енергозабезпечення, піклування Городнянської райдержадміністрації про нашу культурну спадщину є переконливим виразом високої громадянської свідомості й віри у щасливе майбутнє.

Культура – це фундамент успіху в усіх важливих починаннях і справах, а отже й особа, яка очолить важливу ділянку музейної роботи на рівні району, має бути достатньо відомою, здатною до виконання сучасних культурно-освітніх завдань.

Тому беру на себе сміливість рекомендувати Вам, шановна пані Олено, кандидатуру Верхуші Олександра Івановича, чоловіка відповідального, розумного, патріотичного, який не лише обов'язком, а й серцем давно пов'язаний з Городнянщиною.

Знаю його з 2002 року, а особливо од 2005-го, коли на посаді Народного депутата України я, як уродженець Чернігівщини, був закріплений за Городнянським районом.

Тому й історію створення Городнянського районного краєзнавчого музею знаю не за розповідями, а реально, бо ця робота проводилась зокрема в тісній співпраці зі мною.

На початку нового тисячоліття Городня виявилась єдиним районним центром області без свого краєзнавчого музею. В 2007 році, працюючи на посаді заступника голови Городнянської Районної Ради, Верхуша О.І. підтримав пропозицію Міхалькевича Василя Семеновича про створення музею.

З метою вивчення досвіду розбудови музейної справи, ініціатори відвідали всі музеї прилеглих районів – Щорського, Ріпкинського, Менського, Сосницького, Корюківського та ін.. На початку 2007 року Верхуша О.І. підготував Проект рішення «Про створення Городнянського історико-краєзнавчого музею» та подав для затвердження на сесії Районної Ради.

Після прийняття позитивного рішення, розпочались роботи з ремонту приміщень та виготовлення стендів для розміщення експозицій. Оскільки кошти в бюджеті було виділено лише на оплату праці директора, довелося шукати позабюджетні кошти.

Підготували звернення до всіх небайдужих людей, тим чи іншим чином пов'язаних з Городнянщиною. Я також, одним із перших, відгукнувся на цю

пропозицію, залучивши також Народних депутатів України Лук'яненко Л.Г., Бірюка Л.В., та інших.

Не стояли осторонь й депутати Обласної Ради, приватні підприємці, благодійники. За короткий час було зібрано понад 100 тис. грн, що дозволило зробити ремонт частини приміщень будинку та виготовити стелажі для експозицій. 2008 року музей було відкрито для відвідувачів.

Знаю, що Верхуша О. І. виступив не лише ініціатором, а й вклав немало своєї участі у створення музею, виявивши при цьому, як і в інших справах, нестандартність мислення, прагнення пошуку нових шляхів реалізації задуманого, гідну добросовісність.

Вважаю, що в разі призначення, його діяльність на посаді директора Городнянського районного краєзнавчого музею буде продуктивною і корисною не лише для розвитку історичної спадщини Городнянщини, а й всієї районної галузі культури.

Зі щирою повагою до Вас,

КОРЖ Віталій Терентійович,
Народний депутат України
4, 5 та 6 скликань.

Київ, 18 жовтня 2016 року.

ЛУК'ЯНЕНКО ЛЕВКО ГРИГОРОВИЧ

ДЕПУТАТ 1-2-4-5 СКЛИКАНЬ, ГЕРОЙ УКРАЇНИ

Вул. Садова, 24, с. Хотів
Києво-Святошинського р-н
Київської обл.

Тел.х: (044)255-16-84, тел.моб. (067) 230-86-80, e-mail: Levko2007@ukr.net

Начальнику відділу культури і туризму
Городнянської райдержадміністрації
О.Є. Биховець

Клопотання

у справі кандидата на посаду директора районного
історико-краєзнавчого музею **Верхуші** Олександра Івановича.

Члени Городнянської районної лостраційної комісії добре знають Верхушу Олександра Івановича і в мене немає потреби докладно Вам переповідати його біографію. Зі свого боку скажу, що як хрипівець (майже городнянець) почуваю себе прив'язаним до Городнянщини і скільки мені дозволяв час та можливості був і є причетний до її життя.

За 27 років мого спостереження у Городні й районі багато змінилося керівників. Вони були різні залежно від міри подолання комуністичної імперської ідеології й наближення (прийняття) ідеї української державної самостійності. Комуś це давалося тяжче і він повільно звільнявся від московського чаду, комуś легше. Це виявлялося у їхньому ставленні до імперських радянських символів, поширення української освіти й культури, преосмисленні історії нашої минувшини тощо.

Олександр Верхуша найраніше сприйняв незалежність і почав брати активну участь у менших і загальноукраїнських великих акціях і революціях, у поширенні української національної ідеї, утвердженні українства.

Верхуша був активним співорганізатором районного історико-краєзнавчого музею, добре знає його національно-просвітянську місію і професійно знає його роботу, того ж

рекомендую

Верхушу Олександра Івановича на посаду директора Городнянського історико-краєзнавчого музею. Радий був би поновити співпрацю з ним.

8 жовтня 2016 р.

Левко Лук'яненко

До конкурсної комісії
з проведення конкурсного добору
на посаду директора Городнянського
історико-краєзнавчого музею

Мотиваційний лист

Я, Верхуша Олександр Іванович звертаюсь до Вас з проханням розглянути мою кандидатуру на посаду директора Городнянського історико-краєзнавчого музею.

Гостре відчуття неможливості плину часу відчуваєш, коли на власні очі бачиш, як відходять у небуття свідчення нашої історії, заростають бур'янами та вкриваються хащами могили наших славетних попередників, згасає свічка людської пам'яті про минулі часи. Тож своїм обов'язком вважаю зробити все можливе, аби жорстоке багаторічне безпам'ятство стосовно розбудовників городнянщини, її славетного минулого назавжди відійшло у минуле.

Так склалось, що на початку 2000 років Городня виявилась єдиним районним центром Чернігівської області, в якому не було власного районного історико-краєзнавчого музею. Приватний підприємець, історик за освітою Василь Міхалькевич вже декілька років виношував ідею відновлення музею в Городні, з проектом та пропозиціями звертався до тодішнього керівництва району. Про те кожного разу від влади отримував відмову, з посиланням на відсутність коштів. З обранням мене на посаду заступника голови районної ради в 2007 році я зацікавився проектом Міхалькевича В.С. і разом ми почали працювати над його реалізацією. Для вивчення досвіду створення такого закладу ми відвідали музеї багатьох районних центрів чернігівщини, заручились підтримкою з боку директора Чернігівського історичного музею ім. В.В.Тарновського - Лаєвського С.Л., який пообіцяв надати методичну допомогу. В цьому ж (2007) році мною було підготовлено проект рішення районної ради «Про створення районного історико-краєзнавчого музею» та внесено на розгляд сесії. Рішення було прийнято і юридично музей набув статусу закладу культури, директором якого було призначено Міхалькевича В.С. Для музею було виділено приміщення, в якому донедавна розміщувався центр дитячої та юнацької творчості. Кошти в бюджеті було закладено тільки на заробітну плату та енергоносії, тому на інші потреби довелося вишукувати позабюджетні. Міхалькевич В.С. напрацював та виготовив Проект створення Городнянського історико-краєзнавчого музею, з яким ми звернулись до Народних депутатів України, депутатів обласної ради, керівництва Городнянського відділення Чернігівського земляцтва в Києві. Першими відгукнулись народні депутати України Корж В.Т., наші славні земляки - Лукьяненко Л.Г., Бірюк Л.В., та ін.. Загалом за короткий проміжок часу було зібрано біля 100 тис. грн., що дозволило організувати проведення ремонту кімнат та виготовлення стендів для експозицій і стелажів для експонатів. Уже в 2008 році музей відкрив свої двері для всіх бажаючих. Музей ніколи не випадав з поля мого зору. Разом з директором ми продовжили залучення коштів та збір експонатів. За зразок для облаштування селянської хати 19 ст. було взято піч з моєї батьківської хати в с. Гніздище, дверцята

для грубки знайдено в с. Будище. Мною особисто в музей передано цілий ряд експонатів, серед яких колекція грошей часів Радянського Союзу та становлення грошової системи незалежної України, колекцію значків, інші речі. Після нападок депутатів районної ради від комуністичної партії на директора музею за розміщення стендів з історії голодомору мною було ініційовано та проведено в музеї круглий стіл з запрошенням лідерів дисидентського руху в Україні Левка Лукьяненка, Василя Овсієнка, вчителів історії міських шкіл, патріотів України. Для подальшого захисту директора від необґрунтованих нападок з боку маргіналів було створено «Громадську музейну раду», членом якої я являюсь і донині.

Час, який ми зараз переживаємо, виявився поворотним етапом у становленні української державності, в розвитку національної самосвідомості. Тому документування нашого героїчного і, водночас, драматичного сьогодення має надзвичайне значення. В останні декілька років мною ведеться відео та фото документування історичних подій, які відбуваються на городнянщині. Створено, та передано історико-краснознавчому музею фільм «Майдан очима городнянців», спогади Л.Г. Лукьяненка про становлення Незалежності України. В роботі перебуває фільм про відновлення козацької церкви Святого Василя Великого, зібрано великий масив сучасних фото та відеоматеріалів, які згодом ляжуть в основу відеофільмів про історичні події городнянщини.

У зв'язку з погіршенням економічної ситуації в країні, становище музеїв значно погіршилося. Та незважаючи на скрутне становище з фінансуванням музею потребує удосконалення науково-методичної бази, проведення ремонтних робіт у музейних приміщеннях, розширення фондів і експозиційних площ, забезпечення сучасними засобами охоронної, пожежної сигналізації, оновлення музейного обладнання. Для виконання зазначених задач потрібен керівник, який, має досвід управлінської, організаційно-розпорядчої роботи та досвід залучення позабюджетних коштів. Крім того керівник подібної установи повинен мати навички ведення договірної роботи, ведення переговорів, ведення повного правового забезпечення діяльності установи, представлення інтересів закладу в різних інстанціях, мати навички складання різних юридичних документів.

Мій досвід роботи в органах виконавчої влади та в органах місцевого самоврядування, в тому числі на керівних посадах, відповідає вимогам сьогодення, тому я здатен організувати роботу музейного закладу.

Надсилаючи заяву на участь у конкурсі сподіваюсь на те, що і надалі зможу приносити користь громаді Городнянського району та культурній спільноті.

З повагою Олександр Іванович Верхуша, контактний телефон

